

ANNA TILDA

Ann Tilda oli pieni neekeri-tyttö. Hän meni joka viikko äitinsä kanssa isoon taloon mäellä, jossa äiti kävi pyykinpesussa.

Ison talon pieni Nellie odotti portilla Anna Tildaa jo varhain niinä päivinä kuin hänen piti äitinsä kanssa olla heillä. Nellie rakasti pientä mustaa tytöstä, sillä hän ei koskaan rikkinut hänen lelujaan eikä riidellyt, kuten useat hänen valkosista leikkiverheistäan tekivät. Anna Tilda myöskin rakasti Nellieä, koska hän oli hyvä ja ystävällinen. Aivan kuten valkosille leikkiverheilleen, antoi Nellie Anna Tildalle valkosen nimen, jonka äitinä hän sai olla, kun he leikkivät talosilla.

Ainoa suru, mikä himmensi pienen Anna Tildan muuten onnellista elämää, oli se, että hän olisi halunnut olla valkosen. Usein hän kysyi äidiltään, voisiko hänet pestä yhtä valkoseksi kuin Nellien. Hän arveli, että täytyy olla joku keino miten valkosia pitävät ihonsa niin valkoseksi ja hän päätti pitää silmänsä ja korvansa auki, oppiakseen sen. Hän huomasi, että Nellie ei koskaan itkenyt kun hänen kasvojaan pestiin saippualla ja vedellä, ja niin Anna Tildakin antoi äitinsä aina pestä hänen kasvonsa riitelemättä vastaan, vieläpä hän itsekin pesi niitä usein. Kerran hän hankasi kasvojaan bietaisaippualla, luullen mustan ihon alla valkosen tulevan siten esiin, mutta surukseen ei valkosen iho vain näkynyt ja kasvot tulivat araksi ja kipeiksi. Anna Tilda päätteli, ettei hänestä tule pesemällä valkosta.

Erään kerran Nellie ja Anna Tilda leikkivät kaukana talosta, kun tuli sade ja ennenkuin he ehtivät sisälle, olivat he märät kuin utetut.

Nellieltä pääsi itku. "Minä olen aivan märkä", hän sanoi äidilleen. "No, ei se häiritä mitään", sanoi Nellien äiti. "Sadevesi on hyvää iholle, se pitää sen valkoseksi ja pehmeänä."

Nyt oli Anna Tilda selvillä miksi Nellie oli niin valkosen, mutta hän ei sanonut sitä kenellekään. Aina kun oli sade, meni hän ulos pitkäksi aikaa. Hän ei välittänyt, vaikka vaatteensa ja hiuksensa olivat aivan kuin liotettu, koska sadevesi piti olla hyvää iholle ja hän halusi tulla valkoseksi, kuten Nellie.

Mutta hänen salainen toiveensa pirstoutui pian, kun Anna Tildan äiti huomasi hänen keran seisovan satgessa vesirännin alla.

"Mitä ihmettä sinä siinä seisot", sanoi äiti, ja vei hänet kii-

reesti huoneeseen. "Tahdotko sinä hukuttaa itsesi?"

"Minä tahdon vain tulla valkoseksi, kuten Nellie", sanoi Anna Tilda itkien. "Sadevesi tekee ihmiset niin valkeiksi. Nellien äiti sanoi niin."

"Höpsis, sinä olet sukusi kautta musta ja sellaisena tulet aina olemaan", sanoi äiti. "Pitä vain kasvosi puhtaana ja sydämesi valkoseksi, niin sinä et tarvitsekaan valkosta ihoa."

Kun Anna Tilda tuli vähän vanhemmaksi, hän ymmärsi, ettei ollut niin välttämätön olla valkosen, kun vain oli hyvä ja ystävällinen ja hänen kauniit, ruskeat silmänsä ja helmi-kirkaat hampaansa olivat yhtä kauniit kuin valkostenkin ihmisten, kun hän nautti.

Ajattelavaa pienille tovereille

On erittäin innostavaa, että Toverittareilla on niin paljon nuoria kirjeenvaihtajia. Lapsista tietysti on hauskaa nähdä omat pikku kirjeensä lehdessä ja lukea myös toisten kirjoja ja siten tutustua pikku tovereihin yli maan. Mutta oletko huomannut, että melkein jokaisen kirje alkaa samalla tavalla ja kaikissa on melkein samat asiat: olen — vuoden vanha j.n.e. Emmeköhän tästä edes voisi alkaa kertoa muistakin kuin omia pikku persooniamme lähinnäolevista asioista. Aletaanpa kertoa mitä opimme ihannelitöissämme, mistä siellä keskustelemme.

PORTLAND, ORE.

Nyt meillä lapsilla täällä on hauskaa, kun perustettiin sosiaalisten lasten sunnuntaikoulu. Meitä on jo yli kolmekymmentä lasta koulussa. Jouko Routtu.

SOUTH PENS, MONT.

Tervehdän Toverittaren pieniä lukijoita. Olen sattumalta saanut lukea Toveritarta ja näin siinä lasten osaston, joka oli minusta niin hauska, että päätin heti itsekin kirjoittaa siihen. Pyysin siskon kanssa isälti rahaa, että saan tilata Toverittaren ja Lasten Kevään ja niin se nyt alkaa tulemaan meille.

Me asume täällä Montanan alueella aavikoilla. Meillä on kahdeksan mailia lähimpään kauppaan. Täällä on paljon suomalaisia. Minulla on 7-vuotias sisko ja minä olen kymmenvuotias. Minä olen neljännellä ja sisko on kolmannella luokalla koulussa. Tämä talvi on ollut niin lumisen ja kylmän, että on täytynyt olla koulustakin poissa pari kuuta.

Meillä on pieniä vasikoita, joita me siskon kanssa ruokimme. Ne ovat niin sieviä ja hauskoja. Parhain tervehdyksemme, Aune ja Siina.

FITCHBURG, MASS.

Tervehdys Toverittaren lukijoille täältä Fitchburgista.

Meillä on täällä ihanneliitto ja se on jaettu kahteen luokkaan. Ensimmäiseen luokkaan kuuluu kaikki 14 ja 18 ikävuosien välillä ja toiseen luokkaan kuuluu kaikki 8 ja 14 ikävuosien välillä olevat lapset. Vanhemmilla on kokous joka maanantai-

mitä havaintoja teemme elämästä, mitä kirjoja luemme ja yhtä ja toista muutakin kuin mistä tähän asti on kirjoitettu.

New York Call'n sunnuntaiuudessa on lasten osasto ja siinä on aina monta kertomusta lapsilta. Toiset heistä esittävät tietojaan sosiaalisista, toiset piirustavat kuvia ja toiset kirjoittavat runoja ja kertomuksia havainnoistaan. Suomeen lasten osastoon erään 13:sta vuotiaan tytön kertomuksen Call'ista.

Olen huomannut useissa teissä pikku tovereissa kykyä, että voisitte kirjoittaa yhtä hyvää ja paljon paljon parempia kertomuksia kuin nämä. Isommat lapsenhan kirjoittavat jo koulussakin kertomuksia ja selityksiä asioista, miksi siis he eivät voi niitä kirjoittaa Toverittareen? Jos vain innostutte kirjoittamaan, niin voitte lähettää ne englanninkielellä, jos teidän on suomeksi vaikeampi kirjoittaa. Kyllä ne täällä suomenaetaan, mutta tietysti olisi helpompaa saada jo alkuaankin suomeksi kirjoitettuna.

Emmehän tiedä minkälaisia kykyjä sieltä nuorten kynäliittien joukosta löytyy, ennenkuin yritetään. Kun nähdään, miten niitä kertomuksia, runoja y.m. alkaa syntyä, niin ehkäpä Toveritarkin voi alkaa palkitsemaan parhaista kirjoittajista.

Tällä en suinkaan tarkoita, etteikö pikku kirjoittajia saisi edelleenkin kirjoittaa. Kirjoitakaa vain ahkerasti, mutta olisi paljon hauskeampi meidän kaikkien lukea niitä, jos eivät ne olisi niin ihän samanlaisia.

Toivon, että voisin innostaa ne nuoret toverit, jotka kirjoittavat hyviä kirjoituksia ihanneliittojensa lehtiin ja luokilla, kirjoittamaan oikein lehdessä julaitavaksi. Olkaa vain rohkeita, älkää kainostelko.

Nuorten ystäväni parasta toivoen, toverillisesti Maiju.

Ilta klo 7 ja johtokunnan kokous on samana iltana klo 6:15. Nuoremmissa on kokous joka tiistai-iltana klo 6:30.

Meidän ihanneliitossa ovat seuraavat henkilöt seuraavissa toimissa: Aarne Paakkari, organiseraaja; Rauha Sjöman, pöytäkirjuri; Toivo Tikka, jäsen- ja rahastonkirjuri; puheenjohtajan me valitsemme uuden joka kokoukseen.

Toverittaren kirjeenvaihtajaksi valittiin allekirjoittanut.

Meillä on myös täällä ihanneliitolla käsin kirjoitettu lehti nimeltä "Soihdu". Sen toimittajina ovat Aarne Paakkari, Lempi Snellman ja Rauha Sjöman. Siihen saavat kaikki ihanneliiton jäsenet kirjoittaa, mitä he haluavat.

Meillä on myös voimistelu- ja lauluseura; harjoitukset joka viikko.

Me pidämme iltaman Gardnerissa, Worcesterissa ja West Fitchburgissa, tänä kevään, vaan ensin me pidämme iltaman Fitchburgissa. Meillä tulee olemaan paljon ohjelmaa; näyttöskappale, voimistelua, laulua köörillä ja soittoa orkesterilta ja paljon muuta hyvää ohjelmaa.

Kal tätä jo tässä onkin yhdeksi kertaa.

Toivon kaikille Toverittaren lukijoille hauskaa kevättä.

Fitchburgin ihanneliiton puolesta: RAUHA SJÖMAN.

NORWOOD, MASS.

Tervehdän taaskin Toverittaren pieniä ja suuria lukijoita.

Nyt se suuri rusetti-iltama on mennyt. Rusetit menivät kaupaksi kuin kuumille kiville.

Yleisöä oli haali täynnä. Mitä

Eräs havainto New Yorkin Itäpäästä

Se oli mitä kylmin talvipäivä kun satuin lulkemaan asioilla kaupunkimme itäosassa, jolloin sattui se, josta aijon kertoa:

Pieni poikani juoksi kiireesti ohitseni huutaen: "Extra! Extra!" Hän oli noin yhdentoista vuotias. Hänen kenkänsä olivat likaiset ja rikkinaiset, vaatteensa risaiset ja suuret, tietysti jonkun toisen hylkäämät. Katselin hänen peräänsä juostessaan pitkinkatua. Näin, kuinka auto tuli kovaa vauhtia. Autossa oli rikas neiti, nuori mies ja ajuri. Lehti-poika oli niin kiintynyt lehtien myyntiin, ettei hän huomannut auton tuloa, vaan yritti juosta kadun yli lehtiniipun kanssa, ja niin kovaa vauhtia ajava auto ajoi pojan yli. Ajuri pysäytti auton ja tuli katsomaan olko poika loukkaantunut. — Poikani oli saanut surmansa. Ihmisiä kerääntyi pojan ruumiin ympärille. Olin juuri pois menossa, kun autossa istuva neiti sanoi nuorelle miehelle: "On aivan surkeaa, kun nuo likaiset olot eivät voi pysyä poissa meidän tieltämme."

Pois kävellessäni ajattelin: tyhmä nainen, hän ei käsittänyt sitä, että pojan isä juuri tuottaa niitä rikkauksia, joilla hän ostaa kohteita pukuja. Poikasen isä ja meidän kaikkien köyhien lasten isät tekevät työtä, jonka tuloksista hän ja kaitaisensa nauttivat.

13:sta vuotias Annie Rind, New York.

olen kuullut yleisöltä, suoritetin ohjelma reppaasti. Siitä päättäen olemme eteenpäin menossa. Iltama oli hippurahaston hyväksi.

Ihanneliittolaiset päättivät viime työkokouksessaan pitää vuosijuhlansa 27 p. huhtik. Me alamme nyt harjoitella ohjelmanumerointa, että emme saa esiintymiskuumetta, kun se tauti on niin hyvä tarttumaan. Ohjelmaa valmistetaan runsaasti ja tarkotustaan vastaavaa.

Oikein onnistunut ohjelmakokous oli 10 päivänä maalisk. Ohjelmaa suoritettiin, puhe, runoja, lauluja ja kertomuksia.

Täällä vietettiin naistenpäivää viimeisenä sunnuntaina helmikuussa. Naistenpäivää vietettiin kerran vuodessa, joten yleisön olisi annettava enemmän huomiota tämänlaisiin tilaisuuksista. Ohjelma stellä oli monipuolista ja tarkotustaan vastaavaa.

Olen kuullut että ompeluseura toimii hauskana "bisness"-iltamain saadakseen lisää rahaa käsitöiltä varten.

Ihanneliitolla on seuraava työkokous ensimäisenä sunnuntaina huhtikuussa. Muistakaa saapua joukolla. Toverudella Naima Altonen.

COBALT, ONT., CAN.

En olekaan kirjoittanut pitkään aikaan vaiikka luen aina ensin Lasten osaston, kun saan lehden.

Meidän koulussa oli yksyllä hyvä opettaja nimeltä Mr. Campbell, mut-

(Jatkoa neljännellä sivulla)